

[Helge Nielsen.]

hyppigere med skyld er indblandet i færdselsuheld end de private bilister. Statistikken fortæller også, at lillebilerne her har et tungere ansvar end droscherne. Af samtlige hyrevogne har i 1960 ca. 33 pct. fået plads i statistikken på denne måde. Fordelingen mellem droscher og lillebiler er, at 27 pct. af droscherne har været indblandet i færdselsforseelser og 41 pct. af lillebilerne, og jeg understreger endnu en gang: indblandet med skyld. Tallet for private bilister ligger på knap 3 pct. Der er regnet med ca. 1 200 droscher, 1 800 lillebiler samt ca. 111 000 private biler. Jeg udleder af disse tal, at den nuværende hyrevognsordning er til alvorlig fare for trafikikkerheden i København og i de større byer. Det noget højere tal for lillebiler beror sikkert på, at det er i denne gruppe vildskuddene findes, de såkaldte pirater. Chaufførerne, der møder efter en 7-9 timers arbejdsdag og skal køre hyrevogn, kan ikke være veloplagte og udhvilede, og det er samtidig chauffører, der ikke har den fornødne rutine. Det er disse vildskud, der er til fare for trafikken, og det er disse vildskud, jeg ønsker skåret bort. Vi danskere har altid haft ord for at have øjne og ører åbne for nye indtryk udefra og vi sender ofte folk ud i verden for at lære nyt, som vi kan drage nytte af herhjemme. Vi har også ofte besøg af trafikfolk fra fremmede byers styrelse, og ingen af disse har fundet anledning til at gå hjem og indføre vor ordning. De har tværtimod efter ledende politifolks udsagn rystet på hovedet ad den mangel på orden, der findes her på dette område, og jeg kan i parentes bemærke, at mange af disse kom fra yderst liberale lande. For mig er det også oplyst, at København er en af de få, måske den eneste af Vesteuropas storbyer, der ikke har en fast hyrevognsordning med begrænsning af antallet og fast tilsyn med vognene. Der ofres jo mange penge og mange kræfter i dette land på færdselspropaganda. I denne propaganda slår man bl. a. kraftigt til lyd for, at det er lige så farligt og lige så strafbart at køre bil, når man er overtræt, som at gøre det, når man er spirituspåvirket. Den nuværende ordlyd af færdselslovens § 73 undergraver virkningen af denne propaganda.

Den er efter min opfattelse fremmende for kørsel i overtræt tilstand.

Jeg sagde før, at man fra mange sider erkender, at de bestående forhold er uheldige. Dette indrømmes af erhvervets udøvere, såvel droscheerhvervet som lillebil-erhvervet. Disse gennem mange år stridende parter har i deres fælles nød og ulykke fundet hinanden og i fællesskab rettet en henvendelse til regering og folketing. I denne henvendelse peger man på en regulering af erhvervet og oprettelse af et hyrevognsnævn og slutter med det, jeg anser for det mest positive, nemlig at lillebiler og taxaer skal have samme rettigheder og samme pligter. Henvendelsen er rettet på 11 000 medlemmers vegne. Man kan diskutere indholdet af dette forslag, men for mig er det noget centralt, at hele erhvervet på nær vildskuddene er klar over, at den nu gældende ordning er uheldig. Også på Københavns rådhus er man inden for alle partier blevet klar over, at det ikke går så godt med hyrevognsordningen, som nogle vil fortælle. Her er sket det positive, at alle politiske partier nu har rettet en fælles henvendelse til regering og folketing. Med formandens tilladelse vil jeg citere et uddrag af udvalgsbetænkningen angående et af den socialdemokratiske gruppe på Københavns rådhus stillet forslag til ændring af færdselslovens § 73. Det hedder i betænkningen:

„Da der i udvalget tillige er enighed om nødvendigheden af en rimelig kontrol med private hyresøgende vognes udøvelse af kørsel for publikum, og da der uomtvisteligt foreligger et publikumsbehov for så vidt muligt at sikres mod vildskud på dette område, er der i udvalget tilvejebragt enstemmig tilslutning til en henvendelse gående ud på, at der hjemles en kommunalbestyrelse ret til at fastsætte regler om de krav med hensyn til hyresøgende vognes indretning og benyttelse, som det af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet skønnes, at hensynet til publikum kræver.“

Man kan udlede af denne betænkning, at alle de politiske partier på Københavns rådhus er klar over, at der er forhold, der bør rettes. Det kom under alle omstændig-